UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

Bar. conſulendo in conſi. ſuo incip. Pœnam contrahentibus iurantibus, & Ange. in l. de quibus. ff. de legibus. Et, ut dixi, ita ſequutus fuit Ioan. de Imol. &
21 Anto. de But. in d. c. cum contingat, † etiam ſi ſtatutum pœnam uenientibus ad tales contractus iuratos imponeret, per rationem ſupra traditam, ne prohibitum directè diceretur per indirectũ permiſſum. Nec
22 † obſtat ſecundum eum, ꝙ ſicut legis reſiſtentia naturalem obligationem impedit. l. cum lex. ff. de fideiuſ. & l. ſi non ſortem. §. 1. ff. de condi. indebi. ita debet iuramentum, eiuſq́; uim impedire, cum inter ſimplicẽ loquelam, & iuramentum deus non faciat differentiam. c. iuramenti. 22. q. 5. quoniam ipſe reſpondet illud eſſe verum quando ius diuinum illi prohibitioni cõſonaret. Item quamuis legis, uel ſtatuti reſiſtentia poſſit naturalem obligationem infringere, in quantum iurans parti obligatur, ac etiam obligationem iuramentalem, quæ ſecundario in partem dirigitur, non tñ poteſt infringere obligationem iuramentalem, in quantum principaliter in Deum dirigitur, neque in hoc ſimplex loquela, & iuramentum parificantur. ¶ Non obſtant aliqua, quæ poſſent in cõtrarium adduci, quia illis pulchertimè reſpondet Alex. in cõſ. 53. uol. 3. in 5. col. qui prædictam opinionẽ ibi tenuit, & ſecundum eam conſuluit etiam in conſ. 125. uol. 1. in 6. col. & in conſ. 39. uol. 4. ubi plura adducit etiã in caſu, quo ſtatuta omnia eſſent à ſede apoſtolica confirmata, prout in caſu noſtro dicĩ factum, & affirmat hanc opinionem eſſe veriorem, magiſq́; cõmunem, & ab illa non eſſe in conſulendo, & iudicando recedendum. ¶ Nec obſtat, ſtatuta huiuſmodi huius ciuitatis fuiſſe à ſede apoſtolica confirmata, & ideò ſeruari debere, etiam ſi iuramentum in contractu interuenisſet, nam reſpondetur, huiuſmodi cõfirmationem & prouiſionem Papæ nunquã fuiſſe receptam, immò contrarium fuiſſe per contrarium uſum ſeruatum, ut conſtat ex quodam ſtilo manu plurium fide dignorũ uirorum ſubſcripto. Ex quo ſequitur, ꝙ talis cõfirmatio ſeu prouiſio nihil operatur, quin iuramenta ſint ſeruanda, nõ obſtante ſtatuto per ea, quæ ſupra latius
23 fuerunt deducta. Et † ubi lex, uel cõfirmatio non fuit in uſu, immò contrarium illius fuit obſeruatum, talis confirmatio, ſeu prouiſio nihil debet obſtare per ea, quæ uoluit Felin. in c. 1. de tregua, & pace. & Alex. in conſi. 132. uol. 1. & in conſi. 6. eod. lib. & in conſi. 13.
34 col. 2. uol. 2. Præterea † huiuſmodi Papæ cõfirmatio facta in forma communi, & generaliter, prout eſt in caſu noſtro, non debet trahi ad ſtatuta, quæ expreſſè ſuper iuramento diſponerent, illudq́; annullarent ut
25 not. uoluit Alex. in d. conſ. 39. & ĩ conſ. 18. uol. 6. † vbi declarat, confimationem dici factam in forma communi, etiam ſi ſit appoſita clauſula ex certa ſcientia, qñ ſtatuta non cẽſentur ex certa ſcientia cõfirmata, niſi fuerint per Papã diſcuſſa, & tunc dñr diſcuſſa, qñ ipſi, uel eius cõmiſſario lecta fuiſſent, alioquin cõfirmatio in forma communi facta dicetur, ut ibi per eũ. Quæ ad propoſitum noſtrum benè faciunt. Sed prædicta omnia in caſu noſtro iudicio meo ceſſant, cum minor ætas, ut ſupra dixi, non fuerit probata. Nam ſumus in caſu, in quo præſumptio eſt iuris, & de iure, Vrſolinam fuiſſe maiorem tempore contractus, propter iuramentum, quo non ſolum ſemel, ſed etiam ſæpius manibus tactis ſcripturis corporaliter ſe eſſe maiorem iurauit per ea, quæ uolunt Bar. Bal. Paul. de Caſt. & alij in d. l. 2. C. ſi minor ſe maio. dix. Item poſito, ætatem minorem ex forma ſtatuti potuiſſe probari (quod negatur) dico, illam non fuiſſe probatam eo modo, quo probari debuit, & prout ſtatutum requirit. Quinimmò nullo modo potuit probari, ut ſupra dixi, ergo hoc ſtante, quærendum non eſt, an iuramentum ualidauerit contractum, nec ne. Laus [illegible]

S V M M AE.

1 *Periurus non eſt audiendus, ſed à limine iudicij repellendus.*
2 *Statutum annullans contractum mulierum abſque certa ſolennitate factum, & prohibens quaslibet perſonas poſſe [illegible] cum mulieribus contrahere, & iuramentum recipi, & præſtari ſub pœna, & præſtitum uolens intelligi dolo, ui, metu, & fraude præſtitum, & extorum, puniensq́; notarios iuramentum præſtantes, & recipientes, an, & quoad quid ualeat, & quoad quid non.*
3 *In concernentibus animam, & peccatum in dubio [illegible] uia pro anima eſt amplectenda.*
4 *Abſolutio à iuramento non denegatur, ſtante ſtatuto [illegible] contractum iuratum, & uolente, iuramentum [illegible] ui, & metu extortum intelligi.*
5 *Iuramentum dolo, ui, uel metu præſtitum de iure ciuili [illegible] gatorium, illiq́; abſque abſolutione, uel habilitatione [illegible] petrata contraueniri poteſt, ſecus de iure canonico.*
6 *Promiſſio unius rei, ſeu ſummæ diuiduæ pluribus copulatiue [illegible] una verborum conceptione facta vnicuique pro rata, [illegible] virili facta cenſetur, & unuſquiſque ad ratam, & pro [illegible] tantum agere poteſt, niſi dictum eſſet in ſolidum, uel [illegible] ſent plures rei credendi, uel niſi per aliquod nomen [illegible] tiuum uocati eſſent.*
7 *Exequutio, & decretum iudicis pro maiori ſumma, quam [illegible] tum, in totum uitiatur.*

EPITOME.

CONTRACTVI iurato etiam ſine ſolennitate ſtatuti facto mulier, non petita prius, & obtenta abſolutione à iuramento, contrauenire non poteſt, ſed [illegible] quam periura non auditur, quamuis ſtatutum contractum mulierum abſque certa ſolennitate annullet, & prohibeat quaslibet perſonas poſſe [illegible] cum mulieribus contrahere, & iuramentum recipi, & præſtari ſub pœna, ac præſtitum uelit intelligi dolo, ui, metu, & fraude præſtitum, atque extortum, puniatq́; notarios iuramentum præſtantes, & recipientes, & de huiſmodi inſtrumentis rogatos.

Exequutio iuſtrumenti ad fauorem unius [illegible] commiſſa pro tota ſumma in inſtrumento [illegible] quæ pluribus copulatiuè ſub una verborum conceptione, & ſic unicuique pro rata æqualiter fuerat promiſſa, non ualet.

CONSILIVM CLXXXI.

VISO inſtrumento promiſſionis & obligationis factæ per do. Ioannẽ Thoſabec [illegible] Ioanni de Conſilice, & do. Camillæ [illegible] uxori, cum inſtrumento abſolutionis [illegible] nunciationis, & confeſſionis factæ per dictũ [illegible] nem, & do. Camillã præfato do. Ioanni ſuper [illegible] ne librarũ quingentarũ pro dote, & librarũ [illegible] rum pro donis, ac confeſſione facta de ſimulatione & fictione promiſſionis dictarũ librarũ ducen[illegible] Viſoque ſtatuto prohibente mulieres poſſe [illegible] re, uel quaſi abſq; conſenſu conſanguineorum [illegible] hibente ſub pœna iuramentũ præſtari, ac [illegible] caſu, quo fuiſſet receptum, & præſtitum, [illegible] intelligatur ui, metu, dolo, & fraude extortum. Viſa etiam pronunciatione facta per do. Poteſtatem, qua interloquendo pronunciauit ſer Ioannẽ de Conſilice non eſſe audiendũ, cũ fuerit, & ſit periurus, quo [illegible] ad do. Camillam periurij exceptionẽ in fine [illegible] minandã reſeruauit, illamq́; in præſentiarũ [illegible] eſſe ſuper principali negotio audiendã declara[illegible] uiſo, diligenterq́; cõſiderat toto proceſſu cauſæ [illegible] tæ exequutionis inſtrumẽti, nec nõ præſuppoſita [illegible] tia ultimo loco per dictũ do. Poteſtatẽ lata ſuper [illegible] quutione dicti inſtrumẽti, qua pnũciauit, & de[illegible]

uit do. Camillam non fuiſſe periuram, & audiendam fore, & eſſe, & ſucceſſiuè commiſit exequutionem di cti inſtrumenti pro dictis libris ducētis pro donis pro miſſis ad fauorem do. Camillæ, matureq́; conſiderationibus allegationibus dom. Ioãnis Caſteluitrei uti fratris, ac maioris honorandi, abſq; longa diuiſione, ac uerborum multitudine, ſtudendo breuitati, in primis arbitror concludendum eſſe, præfatam do. Camillam fuiſſe & eſſe periuram, nec eſſe audiẽdam, ſed ratione exceptionis oppoſiti à limine iudicij repellẽdã. c. paruuli. 22. q. 5. c. querelam. de iureiur. c. 2. de fideiuſſ. c. dilecti. de exceptio. Specula. in tit. de actore. in uerſi. itẽ ꝙ eſt periurus, & habetur plenè per ſcriben. per illum tex. in l. ſi quis maior. C. de tranſactio. Nec obſtat ſtatutum ſupra dictum, qđ annullat, & prohibet ꝯctum, & quaſi contractum, ac alia ad præiudicium mulierum fieri abſq; ſolemnitate, & præſentia conſanguineorum, & poſſint quaslibet perſonas poſſe ſine dicta ſolemnitate cum mulieribus cõtrahere, & iuramentum debere recipi, & præſtari ſub pœna, & caſu, quo iuramentũ fuiſſet mulieribus ſic contrahentibus præſtitum, ꝙ intelligatur dolo, metu, ac per vim, & fraudem præſtitum, & extortum, & ꝙ notarij iuramẽtum præſtãtes, & recipiẽtes, & de huiuſmodi inſtrumẽtis rogati ſint
2 puniendi, quia † ſecundum veriorem, magisq; cõmunem opinionẽ tale ſtatutũ licet quoad annullationẽ contractuum, & conuentionum, & quoad pœnas appoſitas ualidum, tñ quoad fingendũ iuramentum fuiſſe dolo, ui, metu, & fraude præſtitũ, & quoad hoc, ut iuramentum tale ſuum non operetur effectum, & quod contraueniẽs periurium, illiusq́; pœnas incurrat, ſtatutum nõ ualet, neq; in hoc eſt ſeruandum; & mulier iurans eo non obſtante, non põt contra ſuum iuramentum uenire, niſi prius relaxatione, aut abſolutione ab illo ſuo iuramento obtenta, ut in terminis uoluit Bal. in l. omnes populi. ff. de iuſti. & iure. Petr. de Ancha. in regula ea, quæ fiunt. de regu. iur. in 6. in 11. q. Ant. & Abb. in c. cum contingat. de iuriur. Feder. de Senis in conſi. 272. & Ioã. de Imo. in d. c. cum contingat. qui pluribus opinionibus relatis, in hanc partem inclinat, idemq́; uoluit Alex. in cõſi. 39. uol. 4. & Rayn. de Forliuio in repetit. d. l. omnes populi. quãuis Bart. in 3. q. princip. cõtrarium voluerit, & illum plures ſequuti fuerint, ut fuit Salic. in auth. ſacramẽta puberum. C. ſi aduer. vend. Sed verior eſt prima opinio, magisq; communis, & illam in conſulendo, & iudicãdo ſequi debemus, tum quia magis cõmunis, iuribus
3 ualidius, tum quia † in dubio tutius eſt fauere opinioni, quæ iuramento fauet, nam qñ agitur de concernentibus animam, & peccatũ ſemper tutior uia pro anima eſt amplectenda. ut in c. iuuenis. cum ibi not. extra de ſponſal. in c. in ciuitate. de uſuris. in c. penul. de ſenten. excommunica. & habetur in terminis per Ioan. de Imo. in d. c. cum contingat. col. 52. cum ſimilibus, & pluribus aliis, quæ pro corroboratione huius opinionis adducere poſſem. Vnde ſicut iudex pronũciauit ſer Ioannem de Conſilice fuiſſe repellendum, & ratione periurij nõ audiendum, ita debuiſſet pronũciare do. Camillam ratione iuramenti, & periurij nõ eſſe audiendam, ex quo ipſa exequutionẽ inſtrumẽti petiit, non habita relaxatione, ſeu conceſſa ſibi abſolutione à iuramẽto, quam prius, q̃ ad iudicium ueniret,
4 petere debebat, & † illam ſuperior non potuiſſet ei denegare, ſtante dicto ſtatuto, veluti præſupponũt doc. prællegati, & maximè Ioan. de Imol. poſt alios in d. c. cum contingat. & ita debet intelligi, & declarari id, quod uolunt Bar. in d. l. omnes populi. & Salice. in d. authen. ſacramenta. aliiq́ue ſequaces, præſupponentes ſtatutum illud ualere, per quod diſponitur, ꝙ iuramentum præſtitum in contractu à ſtatuto ſine certa ſolemnitate prohibito fingatur, & habeatur dolo, ui, & metu præſtitum: nam tali iuramento non obſtante poterit iurans illi ꝯuenire, prius tñ impetrata, & obtẽta relaxatione, ſeu abſolutione ab illo, quàm concedẽdi iuſta cauſa ſtatutum prædictum eſſe dicetur. Prætea
5 rea † quamuis de iure ciuili, ſtante tali ſtatuto, mulier poſſet iuramento hmõi cõtrauenire abſq; alia abſolutione, qñ iuramentum dolo, ui, uel metu præſtitũ non eſt obligatorium. d. auth. ſacramẽta puberum. & ita intelligitur id, quod uoluit Bart. in d. l. omnes populi. quem plures, ut dixi, ſequuntur, tñ aliud dicendum eſt de iure canonico, qđ in hoc eſt in utroq; foro ſeruandũ, ex quo de periurio, & peccato, & ſic de periculo animæ agitur, ut habetur, & not. per ſcriben. in c. 1. de noui ope. nuncia. in c. 1. & in c. quæ in eccleſiarũ. de conſtitut. c. fi. de iureiuran. in 6. & in c. cum ſit generale. de foro competen. quia ſecundum canones iuramentum ẽt dolo, ui, uel metu præſtitum, & receptũ dicitur obligatorium, & ligat, ut iurans illi ꝯueniri non poſſit, niſi prius habilitatione, ſeu relaxatione, & abſolutione ab eo obtenta: & ita tenent doct. canoniſtæ cõiter, ueluti pleniſſimè declarat Ioan. de Imola in d. c. cũ contingat. in gl. penul. & ibi in caſu huius ſtatuti col. 41. in uerſi. nunc reſtat. A fortiori igitur hoc dicendum eſt in caſu, quo uerè, & propriè iuramentũ non eſſet dolo, ui, uel metu præſtitum, ſed fictè, & præſumptiuè, prout eſt ĩ caſu noſtro ex diſpoſitione dicti ſtatuti, ut iuramentũ dicatur dictam mulierẽ ad illius obſeruantiam obligaſſe, quouſq; relaxatoinẽ, aut abſolutionem ab illo impetraſſet per ea, quæ habentur in c. ſi uero. de iureiuran. & per Imol. in locis prællegatis. ¶ Circa ſimulationem, & fictionem promiſſionis, ac obligationis factæ ꝑ do. Ioan. Toſabec, de qua in inſtrumẽto, cuius exequutio fuit petita, nõ inſiſto, quia nihil, uel parum poſſem addere iis, quæ do. Ioan. Caſteluitreus tàm ĩ iure q̃ in facto doctiſſimè ſcripſit, & ideò in hoc ad illius dicta, & ſcripta me remitto. Addo tñ, quòd poſito abſq; ueritatis præiudicio non cõſtare de aliqua ſimulatione prædicta, nihilominus dictus dominus poteſtas Mutinæ, corã quo duntaxat fuit petita exequutio inſtrumenti, in quo do. Ioannes Toſabec inter alia pro donis do. Camillæ promiſit libras ducentas dicto ſer Ioanni de Conſilice, & dom. Camillæ eius vxori, & qui exequutionem dicti inſtrumenti ad fauorem do. Camillæ pro libris ducẽtis pro donis promiſſis commiſit, malè, & perperam proceſſit, ac iudicauit, & de iure nõ potuit dictam exequutionem ad fauorẽ do. Camillæ pro dictis libris ducen
6 tis committere. Nam præſuppono, † quòd virtute dicti inſtrumenti, cuius petita fuit exequutio, pro donis non fuerunt promiſſæ, niſi libræ ducentæ ſimpliciter ipſi ſer Ioanni de Conſilice, & do. Camillæ eius uxori abſenti, pro qua notarius ut publica perſona fuit ſtipulatus, nec dictũ fuit inſolidũ, nec utrique, ſed ſimpliciter ipſis, ut in dicto inſtrumẽto habetur. Ex quo infertur, quòd obligatio dictarum librarum ducẽtarum ipſis coniugibus fuit pro rata tantum, & æquis portionibus acquiſita, ex quo non fuit dictum, neque expreſſum, quòd ipſi eſſent ut duo rei credendi, nec fuit dictum inſolidum, nec utriq; per ea, quæ uolunt doctores, maximè Bart. in l. 2. in 1. colum. ff. de duobus reis. iunctis iis, quæ ibi habentur in 2. colu. & in auth. hoc ita. colum. 3. C. eodem tit. & eſt optimus textus in l. reos. §. cum in tabulis. ff. de duobus reis. & in l. ſi pluribus. ff. de legatis. 1. vbi Bartol. & alij per iura prællegata in effectu concludunt, quòd ſi una res diuidua, ſeu una ſumma, & quantitas duobus copulatiuè promittatur, & unus ſit actus acquirendi, hoc eſt ſub una uerborum conceptione pluribus promiſſio fiat, nec dictum ſit inſolidum, nec, quòd eſſent plures

rei

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

rei credēdi, nec ſint per aliquod nomē diſtributiuum uocati, tunc non dicuntur duo rei credendi conſtituti, ut unicuiq; in ſolidum debeatur, ſed cuilibet debetur obligatio, ſeu quantitas debita, & promiſſa pro rata, & pro uirili. At in caſu noſtro libræ ducentæ pro donis fuerunt duobus copulatiuè, hoc eſt ſer Ioanni, & do. Camillæ promiſſæ, & unus tantum fuit actus ſtipulandi, nec dictum fuit, quòd eſſent duo rei credendi, nec illis in ſolidum, aut per aliquod nomen diſtributiuum fuit promiſſum, ut ex uerbis inſtrumēti colligitur, ergo unicuiq; non in ſolidum, ſed ſolum pro uirili, & æqualiter fuit acquiſitum. Et hoc eſſe uerius puto. Ex quibus infertur, ꝙ præfati coniuges agēdo, & exequutionē dicti inſtrumēti pro libris ducentis promiſſis petendo, non potuerunt agere, & petere, niſi vnuſquiſq; pro rata, & parte ſua, & aliter ferri ſententia, & committi exequutio non potuit. d.l. ſi pluribus. & colligitur ex ijs, quæ habētur per Bar. in d. auth. hoc ita. & in l. in duobus. §. ubi duo rei. ff. de duobus reis. Cum igitur pro parte dicti ſer Ioānis exequutio peti, & agi non potuerit, ex quo vocauit ſe contentum, & dixit ſibi ſolutū, & ſatisfactū fuiſſe, & abſoluit D. Ioannem Thoſabec à dicta promiſſione facta pro donis, & in futurū nihil ab eo amplius petere ī latiſſima forma, & cū iuramēto promiſit: quæ ꝓmiſſio quoad eū de iure ualuit, quia nihil obſtat, ſequitur, ꝙ quoad partem illi debitā exequutio peti, & cōmitti non potuit, ſed ſolum pro parte debita D. Camillæ, cui ſolum libræ centum debentur in caſu, quo promiſſio per D. Ioannē facta eſſet ualida, & nō ſimulata. Et ideò cum dominus Poteſtas præfatus exequutionem pro libris ducentis cōtra dominū Ioannē cōmiſerit ad fauorē do. Camillæ, cui non debeantur, nec debentur, niſi libræ centum, illa ſententia, ſeu commiſſio fuit iniuſta, & inualida, cum non potuerit ad fauorem D. Camillæ fieri, neque committi, niſi pro libris centum.

7 Quinimmò† tota commiſſio exequutionis, quæ fuit facta pro libris ducentis, debet in totū reuocari, quia decretum iudicis datum pro maiori ſumma, quam ſit debitum, uitiatur in totum. l. ſi nō ſortem. §. ſi centum. cum ibi not. per Bart. Alex. & alios. ff. de condic. indebi. vel ſaltem quoad id, quod ſummam, ſeu partē debitam excedit. Et hoc non habet dubium. Ex prædictis etiam infero, quòd cum dictus ſer Ioannes contra iuramētum ſuum, & promiſſionē, ſeu pactum de non petendo in latiſſima forma factum, ut in ſecūdo inſtrumento continetur, inſteterit eius nomine ſuper exequutione dicti primi inſtrumenti, & ex illo egerit, ipſe ex hoc fuit periurus, & tenetur ad pœnas promiſſas, & ad damna, & intereſſe, de quibus in dicto ſecundo inſtrumento, nec non ad expenſas in dicta cauſa exequutionis factas. Nec uideo quicquam in contrarium obſtare. Et hæc ſufficiant pro aliquali informatione domini iudicis cauſæ appellationis ultra ea, quæ ab Aduocato dicti do. Ioānis allegata fuerunt: nam ob quotidianas lectiones, & alia negotia, quibus hoc tempore fui occupatus, non potui plenè ſuper hac cauſa ſcribere, ſed potius quodammodo ex tempore informare, & tumultuario ferè prælio confligere coactus fui. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Tutor in rem ſuam principaliter auctorare non poteſt.*
2 *Quid in conſequentiam, & quando in re propria poſſit eſſe auctor.*
3 *Mala fides in tutore auctorante in re propria quō præſumatur.*
4 *Alienatio rei immobilis minoris eſt nulla, quando adſunt bona mobilia.*
5 *Et facta etiam cum decreto, & auctore tutore abſque vera, & iuſta cauſa non valet.*
6 *Domus paterna minorum non debet alienari, quādo alia bona mobilia ſuperſunt.*
7 *Statutum Bononienſe dans certam formam contractibus ... & in fine diſponens, quòd adulti, & puberes, illa forma ... ta, reſtitutionem in integrum ratione minoris ætatis pe... queant, locum non habet, quando non ſolum ratione ... tis, ſed etiam ex alijs iuſtis, & legitimis cauſis, & a ... ſis reſtitutio peteretur.*
8 *Decretum conceſſum ſuper alienatione hæreditatis ... non dicitur in ſui forma adimpleta, ſi bona hæreditaria ... vendantur, & alienatio non valet, & nu. 10.*
9 *In decretis ſuper alienationibus rerum minoris ... ſtrictiſſima fit interpretatio, nec argumentum ... tate rationis in eis procedit.*

EPITOME.

ALIENATIO domus minoris facta cu... te tutoris, ut ipſi tutori ſatisfiat, & aliena... minoris duntaxat, ſtante decreto de aliena... ditatem, quòd non ualuerint, hic probatur.

CONSILIVM CLXXXII.

IN præſenti cauſa concludendum ... ditionem domus præſertim quoad ... lam non ualere, quia facta fuit cum a... ritate matris tutricis ad effectū ſolum ... bi pecuniæ q̄dā ſibi debitæ ſoluerētur, & regula

1 eſt, ꝙ † tutor nō pōt in rem ſuā principaliter au... re. l. j. l. pupillus obligari. & l. quod dicimus. ff. de au... tuto. nec obſtat, ꝙ nō principaliter, ſed in conſequen... tiam dicitur in rem ſuā auctorare, cum principaliter uenditioni auctoritatē ſuā interpoſuerit, ut poſtea ſi... bi ſolueretur, quæ ſolutio dicitur in conſequentiam uenire, & ideò debet ualere. d. l. 1. & d. l. quod dicimus.

2 quia reſpondetur, † illud eſſe uerum, quādo id, quod principaliter uenit, eſt penitus ſeparatū ab eo, quod uenit in conſequentiam, ueluti ſi tutor auctor ſit pupillo, ut adeat hęreditatē debitoris ipſius tutoris, principaliter. n. agitur, ut pupillus ſit hæres, quamuis ex aditione tutori obligetur, & illius debitor efficiatur, hæc. n. ſunt ſeparata, & diuerſa, quamuis vnum in conſequentiam alterius ueniat, ut ibi. At in caſu noſtro uenditio, & ſolutio æque principaliter, & connexe ue... niunt, nam fit uēditio, ut ſoluatur matri tutrici, & ma... ter tutrix nō conſentit ſimpliciter, ut ſolum res uendatur, ſed ut ſibi ſoluatur, & ſic æquè principaliter, & connexè, ac immediatè, ergo tanquā ſit auctrix principaliter in rem propriā, alienatio non ualet, ut pro... batur in d. l. 1. Præterea quādo tutor actui pupilli prin... cipaliter, actus ualet, & auctoritas dicitur rite, & recte interpoſita, quamuis in conſequentiam neceſſariam tutoris utilitas ſequatur. d. l. 1. & d. l. quod dicimus ... cus ſi non in neceſſariam conſequentiam utili... cōmodum tutoris ſequeretur, ut ibi per Bar. ... caſu, de quo agitur, in conſequentiam uēditi... pupillæ nō ſequitur neceſſariò, ꝙ ſolutio fiat ... ci, cū ꝑtium aliter, & in alia cauſa diſtribui, & ... ſari poſſit, ergo &c. ¶ Non obſtat etiā, ꝙ tutor ... eſſe auctor in re propria, qn̄ res illa fieret palam, & bo... na fide, ut quia res pupilli aliqua de cauſa ... ret, poteſt. n. illam à pupillo emere ipſo auctore, ... do palam, & bona fide, ad tradita per Bar. ... l. pupillus. in fin. ff. de aucto. tut. ſed in caſu noſtro ... ditio, & ſolutio tutrici, ipſa auctrice, facta fuit ... bona fide, ergo &c. Quia reſpondetur primo, ꝙ ... ditio, & conſequenter ſolutio nō fuit facta bona fide, quamuis palam facta fuerit, fuit enim uenditio ... auctrice tutrice in cauſa propria, ut ſupra, longe mi... nori pretio, quā res ualeret, & tunc ęſtimaretur ...

3 rè ꝓbabitur, ergo nō dicitur bona fide facta, ... modicitate pretij, & ex læſione in pretio con... te uēditio dicitur facta nō bona, ſed mala fide ...